

af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12te April 1889 § 13, til hvilket Udvalg er henvist Forslag til Lov om Pasningen af Dampkedler paa Landjorden.

Formanden (Sofus Høgsbro): Dette Udvalg indsættes af første Gruppe: Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds), Møestrup, Henriksen, T. Larsen, Rosleff, R. Hansen og Hørdum; af anden Gruppe: Dusen og N. C. Jensen; af tredje Gruppe: Bramsen og Paulin.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ordningen af Statens statistiske Bureau.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2737 ff.).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Bramsen: Saa længe jeg har havt den Ære at være Medlem af dette Ting, har det Lovforslag, som nu foreligger til Behandling, foreligget for dette Ting, ja det har foreligget meget lægere, efter som det, saa vidt jeg kan se, nu er lyvende Gang, det forelægges for Folketinget. Naar nu et Lovforslag er blevet saa gammelt, uden at der er kommet noget ud af det, kunde man under andre Omstændigheder tro, at det var, fordi det høje Ting ikke sølde nogen Tilhøjelighed til Fremme af det; men i Virkeligheden maa netop det modsatte siges at være Tilfældet, hvad dette Lovforslag angaar, thi fra alle Sider, baade fra Handel og fra Haandværk og Industri, saavel fra Arbejdsgivere og Arbejdere som fra Agerbrugets Side, i det hele taget fra Befolkningens Side, lyder der Dnsfer om en Udvidelse af det noget gammeldags ordnede statistiske Bureau, om en Udvidelse af de noget indstrænkede Rammer for dets aldeles nødvendige Arbejde. Naar Forholdet altsaa er det, at der er et saa almindeligt Dnsfe om at fremme denne Sag, hvilket Dnsfe den Gruppe, hvortil jeg hører, gentagne har udtalt, maa der have været særlige Banfæligheder til Stede, som nærmest de Herrer, der have været valgte ind i de Udvalg, der have havt denne Sag til Behandling i de tidligere Aar, maa være

bekendte med. Jeg antager, at saadanne Banfæligheder ikke længere foreligge, og at vi derfor tør haabe paa, at denne betydningsfulde Sag meget snart kan komme til en Afslutning. Det forekommer mig, at der vel kunde være Anledning til i nærværende Tilfælde at overveje, om man ikke, som Sagen nu foreligger, da den har været saa vel bekendt i en lang Række og er fremsat i uforandret Skikkelse fra i Fjor, kunde lade Forslaget gaa til videre Behandling her i Tinget uden Udvalgs Medsættelse. Jeg vilde deri se en Garanti for, at Lovforslaget blev færdigt fra Rigsdagen inden det Tidspunkt, som Regeringen har fremsat et Dnsfe om, at Loven maatte træde i Kraft, nemlig 1ste Januar 1896. Vi ville jo alle være enige om, at det for en Institution som statistisk Bureau selvfølgelig ikke er uden Betydning, at den kommer til at virke fra et Aars Begyndelse. Skulde imidlertid en saadan Tanke ikke være til Stede hos Flertallet af det høje Tings Medlemmer, og skulde Lovforslaget som Følge deraf ikke gaa umiddelbart videre, dnsfer jeg at gøre et Par Henstillinger til det Udvalg, til hvilket Forslaget eventuelt vil blive henvist. — Den første af disse Henstillinger er af mere formel Bestaanden, medens den anden er af ret stor reel Betydning. — Jeg vil da først henstille, om man ikke skulde forandre den Følgeorden, som §§ 1, 2 og 3 ifølge den historiske Udvikling have faaet i Forhold til § 4. Det vil jo nemlig ses, at Lovens første Paragraffer i Virkeligheden indeholde Lovens Gennemførelsesbestemmelser, idet der i dem angives, hvilke Embedsmænd der skal ansættes, og hvilke Lønninger de skulde have, medens Lovens virkelige Indhold derimod er angivet i § 4, som nævner de Rammer, inden for hvilke statistisk Bureau skal virke fremtidig i Modsetning til dets Virksomhed for nærværende Tid. Det forekommer mig at være naturligt, at man først og fremmest angiver det statistiske Bureaus Opgaver og Virksomhedsfelt og derefter i Lovens Slutning angiver den Maade og de Midler, ved hvilke man søger denne Opgave og Virksomhed gennemført. Dette lader sig jo, hvis man billiger denne Bemærkning, forholdsvis let sætte i Værk med saa redaktionelle Ændringer. — Hvad den anden Henstilling angaar, er den af mere reel Betydning, idet jeg er af den Mening, at det, som i 1889, den Gang denne Lov første Gang blev forelagt for Folketinget, var tilstrækkeligt, muligvis nu efter ganske kort Tids Forløb vil vise sig at være ret utilstrækkeligt. Jeg frygter dette saa meget mere, som der allerede i 1889, da Lovfor-